

Sygn. akt II CZ 30/07

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Maria Grzelka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości Wojewódzkiego Związku

Spółdzielni Mleczarskich w Likwidacji

przeciwko J.M.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 maja 2007 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 29 stycznia 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 29 września 2004 r. Sąd Okręgowy w P. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 15.614,74, a w pozostałej części, (tj. co do kwoty 44.567,63,- złotych) oddalił powództwo. W wyniku apelacji wniesionych przez obie strony Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 11 października 2005 r. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, że w miejsce oddalenia powództwa zasądził od pozwanego kwotę 44.567,63 złotych z odsetkami ustawowymi, natomiast apelację pozwanego oddalił. Po uchyleniu w całości tego wyroku przez Sąd Najwyższy, Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 9 listopada 2006 r. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 29 września 2004 r. w ten sposób, że w miejsce oddalenia powództwa zasądził od pozwanego kwotę 31.117,77 złotych z odsetkami ustawowymi, a w pozostałej części powództwo oraz apelację powoda oddalił w całości. W wyniku tego rozstrzygnięcia pozwany stał się stroną przegrywającą odnośnie do kwoty głównej 31.117,77 złotych plus 15.614,74 złotych razem 46.731,51 złotych.

W skardze kasacyjnej pozwany zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 9 listopada 2006 r. w całości i oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 60.182,67 złotych. Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną uznając, że wartością przedmiotu zaskarżenia jest kwota 46.732,52 złotych, a więc mieszcząca się w pułapie z art. 398² § 1 k.p.c. W zażaleniu pozwany zarzucił, że wyrok Sądu Apelacyjnego w części oddalającej powództwo jest tylko pozornie dla niego korzystny, albowiem istnieje dalece uzasadnione domniemanie, że został wydany, aby uniemożliwić skarżącemu wniesienie skargi kasacyjnej. Zarzucił też, że niedopuszczalne było odrzucenie skargi ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia w sytuacji, gdy kwestia możliwości wniesienia skargi, przy uwzględnieniu w niej jako wartości przedmiotu zaskarżenia kwoty, co do której powództwo zostało oddalone, przedstawiona została jako zagadnienie prawne uzasadniające wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Ponadto skarżący podniósł, że w związku z zaskarżeniem przez niego także odsetek, które, zgodnie z treścią wyroku Sądu Apelacyjnego, objęły m.in. okres prowadzenia

procesu (zdaniem pozwanego – przewlekłe), i powinny być przedmiotem samoistnej oceny Sądu Najwyższego, wartość zasądzonych odsetek za okres do dnia wniesienia skargi kasacyjnej, wyrażająca się kwotą 50.646,- złotych, powinna być doliczona do zasądzonej sumy 46.732,51 złotych. Wskazując na powyższe pozwany w zażaleniu wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy uznał zażalenie za oczywiście bezzasadne. Nie ma racjonalnej przyczyny, z powodu której prawomocne oddalenie powództwa co do kwoty 13.449,86 złotych mogłoby być określone mianem „korzyści pozornej”. W takim zakresie w jakim pozwany nie ma obowiązku zapłaty powodowi wymienionej kwoty, oddalenie powództwa wyraża się wszakże korzyścią realną. Co do „domniemania” natomiast, że powództwo, które zostało uznane za bezzasadne, określono w w/w kwocie w celu uniemożliwienia pozwanemu wniesienia skargi kasacyjnej od części powództwa uwzględnionego, wypada poprzestać na stwierdzeniu, że stanowisko pozwanego pozostaje w sferze spekulacji godzących w powagę sądu. Również stwierdzenie dotyczące niemożności odrzucenia skargi kasacyjnej z uwagi na wyartykułowane w skardze zagadnienie prawne może być potraktowane jedynie jako niedopuszczalna próba odwrócenia ustawowego porządku kryteriów oceny, którym podlega nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna; wszakże kontrola pod kątem dopuszczalności skargi, m.in. ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, wyprzedza ocenę w aspekcie przyjęcia lub odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przy czym także w ramach tej ostatniej oceny sam fakt przedstawienia określonego zagadnienia, jako wymagającego – według skarżącego - stanowiska Sądu Najwyższego, nie przesądza oceny zgodnej ze stanowiskiem skarżącego. Co do odsetek – wystarczy wskazać na art. 20 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 398²¹ i art. 368 § 2 k.p.c.; zgodnie z wymienionymi przepisami do wartości przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej nie dolicza się odsetek zasądzonych obok żądania głównego i zaskarżonych obok zaskarżenia roszczenia głównego.

Sąd Apelacyjny prawidłowo przyjął, że wartością przedmiotu zaskarżenia w skardze pozwanego była kwota 46.732,52 zł, a więc - że, zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna był niedopuszczalna.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie - art. 398¹⁴
w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.